

ማሕልዎ መሐልይ

1 ከመዝሙር ሁሉ የሚበልጥ የሰሎሞን መዝሙር።

ሙሽራዬቱ

²በከንፈሩ መሳም ይሳመኝ ፍቅርህ ከወይን ጠጅ ይልቅ ደስ ያስኛልና።

³የሽቱህ መዐዛ ደስ ያስኛል፤ ስምህ እንደሚፈስ ሽቱ ነው፤ ታዲያ ቁንጃጅት ቢወዱህ ምን ያስደንቃል

⁴ይዘኸኝ ሂድ፤ እንፍጠን፤ ንጉሠ ወደ ዕልፍኞቹ አምጥቶኛል።

ባልንጀሮቿ

በአንተ¹ ደስ ይሰኛል፤ ሐሜትም እናደርጋለን፤ ከወይን ጠጅ ይልቅ ፍቅርህን እንወድሳለን።

ሙሽራዬቱ

አንተን እንደዚህ ማፍቀራቸው ትክክል ነው።

⁵እናንተ የኢየሩሳሌም ቁንጃጅት ሆይ፤ እኔ ጥቅር ነኝ፤ ይሁን እንጂ ውብ ነኝ፤ ጥቅርቴ እንደ ቁዳር ድንኳኖች፤ እንደ ሰሎሞን² ቤተ መንግሥት መጋረጃዎችም ነው።

⁶ጥቅር ስለ ሆንህ ትኩር ብላችሁ አትዩኝ፤ መልኬን ያጠቁረው ፀሐይ ነውና፤ የእናቴ ልጆች ወንድሞቼ ተቈጡኝ፤ የወይን ተክል ቦታዎችም ጠባቂ አደረጉኝ፤ የራሴን የወይን ተክል ቦታ ተውሁት።

⁷ውዴ ሆይ፤ መንጋህን የት እንደምታሰማራ፤ በቀትርም የት እንደምትመስጋቸው እባክህ ንገረኝ፤ በወዳጆችህ መንጎች ሂላ፤ ፊቷን ሸፍና እንደምትቅበዘበዝ ሴት ለምን ልሁን?

ባልንጀሮቿ

⁸አንቺ ከሴቶች ሁሉ ይበልጥ የተዋቀረሽ ሆይ፤ የማታውቁ ከሆነ፤ የበጎቹን ዱካ ተከተዩ፤ የፍየል ግልገሎችሽንም፤

1፥1 1፡174፣32፣ መዝ45 ርዕስ
1፥2 ላፋ4፣
ዘፍ 14፣18፣ መዝ9፣13፣ማሐ 4፣10፣8፣6
1፥3 አሰ2፣12፣ መዝ45፣8፣14፣ መዝ7፣1
1፥4 ላፋ2፣ መዝ45፣15፣ ማሐ2፣3
1፥5 ዘፍ25፣13፣ ማሐ2፣14፣14፣3፣ 5፣16
1፥6 ማሐ2፣15፣ 7፣12፣8፣12
1፥7 ዘፍ24፣65፣ ኢሳ13፣20
1፥8 ማሐ5፣9፣6፣1

1፥9 2ዜና1፣17
1፥10 ማሐ5፣13፣ ኢሳ61፣10
1፥12 ማሐ4፣11-14
1፥13ዘፍ37፣25
1፥14 ላፋ16፣ 1ሳሙ23፣29፣ 2ዜና20፣2፣ማሐ 2፣3፣17፣4፣13፣5፣8
1፥15 መዝ74፣19፣ ማሐ2፣14፣ 4፣17፣5፣2፣12፣6፣9፣7 ፣6፣ ኢር48፣28
1፥16 ላፋ14
1፥17 1ነገ 6፣9
2፥1 1ዜና27፣29፣ ማሐ5፣13፣ ኢሳ35፣1፣ሆሴ14፣5
2፥3 ማሐ1፣4፣ 14፣4፣16

በእረኞቹ ድንኳን አጠገብ አሳማሪ።

ሙሽራው

⁹ውዴ ሆይ፤ የፈርዖንን ሠረገሎች ከሚሰቡ ፈረሶች መካከል፤ በአንዲቱ ባዝራ መሰልሁሽ።

¹⁰ጉንጮችሽ በጉቶቻ፤ ሀንገትሽም በዕንቁሩ ሐብል አገጠዋል።

¹¹እኛም ባለ ብር ፈርጥ፤ የወርቅ ጉቶቻ እናሠራልሻለን።

ሙሽራዬቱ

¹²ጉሠ ማእዳ ሳይ ሳለ፤ ሽቱዬ መዐዛውን ናኝው።

¹³ውዴ ለእኔ በጡቶቼ መካከል እንዳረፈ፤ በምቋጠሪያ እንዳለ ከርቤ ነው።

¹⁴ውዴ ለእኔ ከዓይንጋዲ የወይን ተክል ቦታ፤ እንደ መጣ የሄና አበባ ዕቅፍ ነው።

ሙሽራው

¹⁵ውዴ ሆይ፤ እንዴት ውብ ነሽ እንዴትስ ያለሽ ቁንጅ ነሽ ዐይኖችሽም እንደ ርግብ ዐይኖች ናቸው።

ሙሽራዬቱ

¹⁶አንተ ውዴ ሆይ፤ እንዴት ውብ ነህ እንዴትስ ታምራለህ ዐልጋችንም እንደ ለምለም ሣር ነው።

ሙሽራው

¹⁷የቤታችን ተሻካሚዎች ዝግባዎች፤ የጣራችን ማዋቀሪያዎችም ጥዶች ናቸው።

ሙሽራይቱ

2 እኔ የሳሮን ጽጌረዳ፤ የሽለቆም አበባ ነኝ።

ሙሽራው

²በእሾሽ መካከል እንዳለ ውብ አበባ፤ ውዴም በቁንጃጅት መካከል እንዲሁ ናት።

ሙሽራዬቱ

³በዱር ዛፎች መካከል እንዳለ እንኩይ፤ ውዴም በጉልማሶች መካከል እንዲሁ

⁴ በዕብራይስጥ ነጠላ ተባዕታይ ነው።
⁵ ወይም **ሳልግ**
⁶1 ጸደይ ከመሆኑ ቀደም ብሎ የሚቀበል በጫፍሐምራዊና ነጭ ቀለም ያሉት የአበባ ተክል ዝርያ ሊሆን ይችላል።

ነው፤
 በጥላው ሥር መቀመጥ ደስ ያሰኛል፤
 የፍሬውም ጣፋጭነት ያረካኛል።
 4ወደ ግብግፍው አዳራሽ ወሰደኝ፤
 በእኔ ላይ ያለው ዐላማው
 ፍቅር ነው።
 5በዘቢብ አበረታቱኝ፤
 በእንኮይም አስደስቱኝ፤
 በፍቅሩ ተይዘና ታምሜአለሁና።
 6ግራ እጁን ተንተርሻለሁ፤
 ቀኝ እጁም ዐቅፎኛል።
 7እናንተ የኢየሩሳሌም ቈንጃጅት፤
 ራሱ እስኪፈልግ ድረስ፤
 ፍቅርን እንዳታስነሡት ወይም
 እንዳትቀሰቅሱት፤
 በሚዳቋና በሜዳ ዋልያ
 አማጥናችኋለሁ።
 8እነሆ፤ የውዴ ድምፅ
 በተራሮች ላይ እየዘለለ፤
 በኩረብቶችም ላይ እየተወረወረ፤
 ሲመጣ ይሰማኛል።
 9ውዴ ሚዳቋ ወይም የዋልያ ግልገል
 ይመስላል፤
 እነሆ፤ ከቤታችን ግድግዳ ጎሳ ቆሞአል፤
 በመስኮት ትክ ብሎ ወደ ውስጥ ያያል፤
 በፍርግርጉም እያሾለክ ይመለከታል።
 10ውዴም እንዲህ አለኝ፤
 “ፍቅሬ ሆይ፤ ተነሺ፤
 አንቺ የእኔ ቈንጃ፤ ከእኔ ጋር ነዩ።
 11እነሆ! ክረምቱ ዐለፈ፤
 ዝናሙም አባርቶ አበቃ፤
 12አበቦች በምድር ላይ ታዩ፤
 የዝማሬ ወቅት ወጥቶአል፤
 የርግቦች ድምፅም፤
 በምድራችን ተሰማ።
 13በለስ ፍሬዋን አፈራች፤
 ያበቡ ወይኖችም መዐዛቸውን ሰጡ፤
 ፍቅሬ ሆይ፤ ተነሺና ነዩ፤
 አንቺ የእኔ ቈንጃ፤ ከእኔ ጋር ነዩ።”
 ሙሽራው
 14አንቺ በገደል ዐለት ንቃታት፤
 በተራሮችም ባሉ መደበቂያ ስፍራዎች
 ውስጥ ያለሽ ርግቤ ሆይ!
 ፊትሽን አሳይኝ፤
 ድምፅሽንም አሰማኝ፤
 ድምፅሽ ጣፋጭ፤
 መልክሽም ውብ ነውና።
 15የወይን ተክሉን ቦታ፤
 በማበብ ላይ ያለውን የወይን ተክል
 ቦታችንን፤
 የሚያጠፉትን ቀበሮዎች፤
 እነዚያን ትንንሽ ቀበሮዎች አጥምዳችሁ

2፡4 ዘጎ፡1፤52፤
 አስ1፡11
 2፡5 ማሕ5፡8፤7፡8
 2፡6 ምሕ8፡3
 2፡7 ማሕ3፡5፤
 5፡8፤84
 2፡8 ቀ፡17፤ማሕ
 8፡14
 2፡9 ቀ፡17፤
 24ሙ2፡18፤ማሕ8፡14
 2፡13 ማሕ7፡12፤
 ኢሳ28፡4፤ኤር24፡2፤
 ሆሴ9፡10፤ማክ7፡1፤
 ናሆ3፡12
 2፡14 ዘፍ8፡8፤
 ማሕ1፡5፤15
 2፡15 መሳ15፡4፤
 ማሕ1፡6፤7፡12
 2፡16 ማሕ4፡5፤
 6፡3፤7፡10
 2፡17 ቀ፡8፡9፤
 ማሕ1፡4፤4፡6
 3፡1 ማሕ5፡6
 3፡3 ማሕ5፡7
 3፡4 ማሕ6፡9፤
 8፡2፡5
 3፡5 ማሕ2፡7፤8፡4
 3፡6 ዘፀ30፡34፤ ማሕ
 4፡6፤14፤8፡5
 3፡7 14ሙ8፡11
 3፡8 ኢዩ15፡22፤
 መግ9፡1፤5

ያዙልን።
 ሙሽራዬቱ
 16ውዴ የእኔ ነው፤ እኔም የእርሱ ነኝ፤
 እርሱ መንጋውን በውብ አበቦች
 መካከል ያሰማራል።
 17ጎሕ ከመቅደዱ በፊት፤
 ጥላውም ሳይሸሸ፤
 ውዴ ሆይ፤ ተመለስ፤
 ሚዳቋን ምሰል፤
 ወይም በወጣ ገባ ከራብቶችሙ
 እንዳለው የዋልያ ግልገል ሁን።
 3 ሌሊቱን ሙሉ በአልጋዬ ላይ ሆኜ፤
 ውዴን ተመኘሁ፤
 ተመኘሁት፤ ነገር ግን አላገኘሁትም።
 2ተነሥቼ ወደ ከተማዬቱ እወጣለሁ፤
 በዋና ዋና መንገዶችና በአደባባዮች
 እዘዋወራለሁ፤
 ውዴንም እፈልገዋለሁ፤
 ስለዚህም ፈለግሁት፤ ነገር ግን
 አላገኘሁትም።
 3በከተማዬቱ ውስጥ ሲዘዋወሩ፤
 የከተማዬቱ ጠባቂዎች አገኙኝ፤
 እኔም፤ “ውዴን አይታችኋል?”
 አልኳቸው።
 4ከእነርሱ ጥቂት ዕልፍ እንዳልሁ፤
 ውዴን አገኘሁት፤
 ያዘሁት፤
 ወደ እናቴ ቤት እስካመጣው፤
 በማሕፀን ወደ ተሸከመችኝም ዕልፍኝ
 እስካገባው ድረስ አልለቀውም።
 5እናንተ የኢየሩሳሌም ቈንጃጅት፤
 ራሱ እስኪፈልግ ድረስ፤
 ፍቅርን እንዳታስነሡት ወይም
 እንዳትቀሰቅሱት፤
 በሚዳቋና በሜዳ ዋልያ
 አማጥናችኋለሁ።
 6ከከርቤና ከዕግን፤
 ከነጋዴም ቅመማ ቅመም ሁሉ
 በተዘጋጀ ሽቱ፤
 መዐዛዋ የሚያውድ፤
 እንደ ጢስ ዐምድ ከምድረ በዳ የም
 ትቀጣው ይህች ማን ናት?
 7እነሆ፤ የሰሎሞን ሠረገላ
 በታዋቂዎቹ የእስራኤል መኪንንት፤
 ሥልሳ ጠረኞች ታጅባለች፤
 8ሁሉም ሰይፍ የታጠቁ፤
 ሁሉም በጦርነት የተፈተኑ ናቸው፤
 የሌሊት አደጋን ለመከላከልም፤
 እያንዳንዳቸው ሰይፍቸውን በወገባቸው
 ታጥቀዋል።
 9ንጉሥ ሰሎሞን የራሱን ሠረገላ ሠራ፤
 17 ወይም የሌጠር ኩረብቶች

የሠራውም ከሊባኖስ በመጣ ዕንጨት ነው።
 10ምሰሶዎቹን ከብር፤ መደገፊያውንም ከወርቅ ሠራ፤ መቀመጫውም በሐምራዊ ሐር የተሸፈነ ነው፤
 ውስጡም በኢየሱሳሌም ቈንጃጅት፤ አምሮ የተለበጠ ነው።፡፡፡
 11እናንት የጽዮን ቈንጃጅት ውጤ፤ ንጉሥ ሰሎሞን አክሊሉን ደፍቶ እዩት፤ ዘውዱም ልቡ ሐሜት ባደረገባት፤ በዚያች በሰርጉ ዕለት፤ እናቱ የደፋችለት ነው።፡፡፡

ሙሽራው

4 ወዴ ሆይ፤ እንዴት ውብ ነሽ! እንዴትስ ያለሽ ቀንጆ ነሽ ከመሸፈኛሽ ውስጥ ያሉት ዐይኖችሽ እንደ ርግብ ዐይኖች ናቸው፤ ጠጉርሽም ከገለጻድ ተራራ እንደሚወርድ፤ የፍየል መንጋ ነው።
 2ጥርሶችሽ ወዲያው ተሸልተው፤ ከመታጠቢያ እንደ ወጡ የበግ መንጋ ናቸው፤
 ሁሉም መንታ መንታ የወለዱ፤ ከመካከላቸውም መካን የሌለባቸው ናቸው።፡፡፡
 3ከንፈሮችሽ ቀይ የሐር ፈትል ይመስላሉ፤ አፍሽም ውብ ነው፤ ከመሸፈኛሽ ውስጥ ያሉት ጉንጮችሽ፤ ለሁለት የተከፈለ ሮማን ይመስላሉ።፡፡፡
 4ዐንገትሽ አምሮ የተሠራውን፤፡፡፡ በላዩም የጠረኞች ጋሻዎች ሁሉ ያሉበትን፤ ሺህ ጋሻዎች የተንጠለጠሉበትን፤ የዳዊትን የመጠበቂያ ማማ ይመስላል።፡፡፡
 5ሁለቱ ጡቶችሽ መንታ ሆነው የተወለዱ፤ በውብ አበቦች መካከልም የተሰማሩ፤ ሁለት የሚጻፉ ግልገሎችን ይመስላሉ።፡፡፡
 6ጎሕ ከመቅደዱ በፊት፤ ጥላውም ሳይሸሸ፤ ወደ ከርቤ ተራራ፤ ወደ ዕጣኑም ኩረብታ እወጣለሁ።፡፡፡
 7ውዴ ሆይ፤ ሁለንተናሽ ውብ ነው፤ እንከንም አይወጣልሽም።፡፡፡
 8ሙሽራዬ ሆይ፤ ከሊባኖስ አብረሽኝ ነዬ፤ አዎን ከሊባኖስ አብረሽኝ ነዬ፤ ከአንበሶች ዋሻ፤ ከነብሮች ተራራ፤ ከኢርሞን ራስ፤ ከሳኔር ጫፍ፤ ከአማና ዐናት ውረጃ።፡፡፡

3፡11 ኢ.43፡16፤ 4፡4፤32፡9-13፤ 54፡5፤62፡5፤ ኢ.ር3፡14
 4፡1 ስፍ.24፡65፤ 37፡24፤ዘዮ.32፡1፤ ማሕ1፡15፡6፡5፤ ኢ.ር22፡6፤ሚክ7፡14
 4፡2 ማሕ6፡6
 4፡3 ማሕ1፡5፤ 5፡16፡6፡7
 4፡4 መዝ144፡12፤ ሕዝ27፡10
 4፡5 ምላ5፡19፤ ማሕ2፡16፡7፡3
 4፡6 ማሕ2፡17፡3፡6
 4፡7 ማሕ1፡15፡5፡2
 4፡8 ፋ9፡12፤ ዘጻ3፡9፤ዘፍ5፡23፤ ማሕ5፡1

4፡9 ፋ8፤ ዘፍ41፡42፤መዝ73፡6
 4፡10 ፋ16፤ መላ9፡13፤መዝ45፡8፤ ማሕ1፡2፡7፡6፤ ኢ.ላ57፡9
 4፡11መዝ19፡10፤ ማሕ5፡1፤ ሆሌ.14፡6፤ 144፡12 ፋ8፡16፤ ምላ5፡15-18፤ ማሕ5፡1፡6፡2፤ ኢ.ላ5፡7
 4፡13 ማሕ1፡14፤ 7፡12
 4፡14 ዘ030፡23፤ ዘዮ.24፡6፤ ማሕ1፡12፡3፡6
 4፡15 ምላ5፡18፤ ኦሳ27፡2፡58፡11፤ ኢ.ር31፡12
 4፡16 ፋ10፡12፤ ማሕ2፡3፡7፡13
 5፡1 ማሕ4፡8፡11፤ 12፡ኢ.ላ55፡1፤ ኢ.ላ3፡18

9እኅቴ ሙሽራዬ፤ ልቤን ሰርቀሽዋል፤ በአንድ አፍታ እይታሽ፤ ከሐብልሽም በአንዱ ዕንቀሩ፤ ልቤን ሰርቀሽዋል።፡፡፡
 10እኅቴ ሙሽራዬ፤ ፍቅርሽ እንዴት ደስ ያሰኛል! ፍቅርሽ ከወይን ጠጅ ይልቅ ምንኛ የሚያረካ ነው፤ የሽቱሽም መዐዛ ከቅመም ሁሉ ይልቅ የቱን ያህል ይበልጥ!
 11ሙሽራዬ ሆይ፤ ከንፈሮችሽ የማር ወለላ ያንጠባጥባሉ፤ ከአንደበትሽም ወተትና ማር ይፈልቃል፤ የልብሰሽም መዐዛ እንደ ሊባኖስ ሽታ ነው።፡፡፡
 12እኅቴ ሙሽራዬ፤ የታጠረ የአትክልት ቦታ፤ ዙሪያውን የተከበበ ምንጭ፤ የታተመም ፏፏቴ ነሽ።፡፡፡
 13ተክልሽ ሮማን፤ ምርጥ ፍሬዎች፤ ሄናና ናርዶስ ያሉበት ነው።፡፡፡
 14እንዲሁም ናርዶስና ቀጋ፤ ጠጅ ሣርና ቀረፋ፤ የተለያዩ የዕጣን ዛፎች፤ ከርቤና እሬት፤ ምርጥ ቅመሞች ሁሉ አሉበት።፡፡፡
 15እንቺስ የአትክልት ቦታ ፏፏቴ፤ ከሊባኖስ የሚወርድ፤ የፈሳሽ ውሃ ጉድጓድ ነሽ።፡፡፡

ሙሽራዬ

16የሰሜን ነፋስ ሆይ፤ ንቃ፤ የደቡብም ነፋስ ሆይ፤ ና! መዐዛው ያውድ ዘንድ፤ በአትክልት ቦታዬ ላይ ንፈስ፤ ወዴ ወደ አትክልት ቦታው ይግባ፤ ምርጥ ፍሬዎቼንም ይብላ።፡፡፡

ሙሽራው

5 እኅቴ ሙሽራዬ፤ ወደ አትክልት ቦታዬ መጥቻለሁ፤ ከርቤዬን ከቅመሜ ጋር ሰብስቤአለሁ፤ የማር እንጀራዬን ከነወለላው በልቻለሁ፤ ወደኔንና ወተቴንም ጠጥቻለሁ።፡፡፡

ባልንጀሮቿ

ወዳጆች ሆይ፤ ብሉ፤ ጠጡ፤ እናንት ፍቅረኞች ሆይ፤ እስክትረኩ
 *10 ወይም የተለበጠውም ወስጥ፤ ከኢየሱሳሌም ተጓዥቶ የሆነ የፍቅር ስጦታ
 ፡4 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም
 ፡15 ወይም እኔ ሙሽራዬ የተናገረችው

ጠጡ።
ሙሽራዬቱ
 2እኔ ተኝቻለሁ፤ ልቤ ግን ነቅቶአል፤
 ስሙ! ውዴ በር ያንኳኳል፤ እንዲህ
 ይላል፤
 “እኅቴ ወዳጄ፣ ርግቤ፣
 አንቺ እንከን የሌለብሽ፤ ክፈቺልኝ፤
 ራሴ በጤዛ፣
 ጠጉራም በሌሊቱ ርጥብት
 ረስርሳአል።”
 3ቀሚሴን አውልቄአለሁ፤
 ታዲያ እንዴት እንደ ገና ልልበስ?
 እግራን ታጥቤአለሁ፤
 እንዴት እንደ ገና ላቁሽሽው?
 4ውዴ እኛን በበሩ ቀዳዳ አሾለከ፤
 ልቤም ስለ እርሱ ይታወክ ጀመር።
 5ለውዴ ልከፍትለት ተነሣህ፤
 በከርቤ ነጠብጣብ የራሱት እጆቼ፣
 በከርቤም ፈሳሽ የተነከሩት ጣቶቼ፣
 የመወርወሪያውን እጅታ ያዙ።
 6ለውዴ ከፈትሁለት፤
 ውዴ ግን አልነበረም፤ ሄዶአል፤
 በመሄዱም ልቤ ደነገጠ፤^፳
 ፈለግሁት፤ ነገር ግን አላገኘሁትም፤
 ጠራሁት፤ ነገር ግን አልመለሰልኝም።
 7የከተማዬቱም ጠባቂዎች፣
 በከተማዬቱ ውስጥ ሲዘዋወሩ
 አገኙኝ፤
 እነዚህ የቅጥሩ ጠባቂዎች፣
 ደበደቡኝ፤ አቁሰሉኝ፤
 ልብሴንም ገፈፉኝ።
 8እናንተ የኢየሩሳሌም ቈንጃጅት ሆይ፤
 አማጥናችኋለሁ፤
 ውዴን ካገኛችሁት፣
 ምን ትሉት መሰላችሁ?
 በፍቅሩ መታመሜን ንገሩት።
ባልንጀሮቿ
 9አንቺ ከሴቶች ሁሉ የተዋብሽ ሆይ፤
 ውድሽ ከሌሎች እንዴት ቢበልጥ ነው?
 እስከዚህ የምትማጠኘንስ፣
 ውድሽ ከሌሎች እንዴት ቢበልጥ ነው?
ሙሽራዬቱ
 10ውዴ ፍልቅልቅና ደመ ግቡ ነው፤
 ከዐሥር ሺሆችም የሚልቅ ነው።
 11ራሱ የጠራ ወርቅ፣
 ጠጉሩ ዘማ፣
 እንደ ቀሩራም የጠቁረ ነው።
 12ዐይኖቹ፣
 በጅረት አጠገብ እንዳሉ ርግቦች፣
 በወተት የታጠቡ፣

5፡2 ማሕ1፡15፤
 4፡7፤6፡9
 5፡5 ቀ*13
 5፡6 ማሕ3፡1፤
 6፡1፤2
 5፡7 ማሕ3፡3
 5፡8 ማሕ1፡14፤
 2፡5፤7
 5፡9 ማሕ1፡8
 5፡10 መዛ4፡5፤2
 5፡12 ዘፍ49፡12፤
 ማሕ1፡15
 5፡13 ቀ*5፤
 ማሕ1፡10፤2፡1፤6፡2
 5፡14 ኢዮ28፡6
 5፡15 1ኃ74፡33፤
 ማሕ7፡4
 5፡16 ማሕ1፡5፤
 4፡3፤7፡9
 6፡1 ማሕ1፡8፤5፡6
 6፡2 ማሕ4፡12፤
 5፡6፤13
 6፡3 ማሕ2፡16፤
 7፡10
 6፡4 ዘኅ፡1፤52፤
 አሱ12፡24፤1ኃ7
 15፡33፤መዛ48፡2፤
 50፡2
 6፡5 ማሕ4፡1
 6፡6 ማሕ4፡2

እንደ ዕንቀጥም ጉብ ጉብ ያሉ
 ናቸው።
 13ጥንጮቹ የሽቱ መዐዛ የሚያመጡ፣
 የቅመማ ቅመም መደቦችን ይመስላሉ፤
 ከንፈሮቹም ከርቤ እንደሚያንጠባጥቡ፣
 ውብ አበቦች ናቸው።
 14ክንዶቹ በዕንቀጥ ፈርጥ ያጌጡ፣
 የወርቅ ዘንግን ይመስላሉ፤
 ሰውነቱም በሰንጠረዥ ፈርጥቶ ያጌጡ፣
 አምሮ የተሠራ የዝሆን ጥርስን
 ይመስላል።
 15እግሮቹ በንጹሕ ወርቅ መቆሚያ ላይ
 የተተከሉ፣
 የዕብነ በረድ ምስራቆችን ይመስላሉ፤
 መልኩ እንደ ሊባኖስ ነው፤
 እንደ ዝግባ ዛፎቹም ምርጥ ነው።
 16አፉ ራሱ ጣፋጭ ነው፤
 ሁለንተናውም ያማረ ነው፤
 እናንተ የኢየሩሳሌም ቈንጃጅት ሆይ፤
 ውዴ ይህ ነው፤ ባልንጀራዬም እርሱ
 ነው።
ባልንጀሮቿ
 6 አንቺ ከሴቶች ሁሉ የተዋብሽ ሆይ፤
 ውድሽ ወዴት ሄደ?
 አብረንንም እንድንፈልገው፣
 ውድሽ የሄደው በየት በኩል ነው?
ሙሽራዬቱ
 2ውዴ መንጋውን ለማሰማራት፣
 ውብ አበቦችንም ለመሰብሰብ፣
 የቅመማ ቅመም መደቦቹ ወዳሉበት፣
 ወደ አትክልት ቦታው ወርዶአል።
 3እኔ የውዴ ነኝ፤ ውዴም የእኔ ነው፤
 መንጋውንም በውብ አበቦች መካከል
 ያሰማራል።
ሙሽራው
 4ውዴ ሆይ፤ አንቺ እንደ ቴርሳ
 የተዋብሽ፣
 እንደ ኢየሩሳሌም ያማርሽ፣
 ዐርማቸውን እንደ ያዙ ወታደሮችም
 ግርማን የተጎናጸፍሽ ነሽ።
 5አስጨንቀውኛልና፤
 እባክሽ ዐይኖችሽን ከእኔ ላይ አንሽ፤
 ጠጉሮሽ ከገለጻድ ተራራ የሚወርድ፣
 የፍየል መንጋ ይመስላል።
 6ጥርሶችሽ
 ከመታጠቢያ እንደ ወጡ የበግ መንጋ
 ናቸው፤
 ሁሉም መንታ መንታ የወለዱ፣
 ግ6 ወይም በተናገረ ጊዜ ልቤ ወደ እርሱ ሄደ
 *14 ወይም ላገስ ላዘላ

ከመካከላቸውም መካን የሌለባቸው ናቸው።
 ሃከመሸፈኛሽ ውስጥ ያሉት ጉንጮችሽ፤
 ለሁለት የተከፈለ ሮማን ይመስላሉ።
 ስሙ ለሳን ግሥቶች፤
 ሰማንያ ቁባቶች፤
 ቀጥሎቸውም የበዛ ደናግል ሊኖሩ ይችላሉ፤
 ስለእነን የሌለባት ርግቤ ግን ልዩ ናት፤
 እርሷ ለወለደቻት የተመረጠች፤
 ለእናቷም አንዲት ናት፤
 ቈነጃጅት አይተው “የተባረክሽ ነሽ” አሏት፤
 ግሥቶችና ቁባቶችም አመሰግናት።

ባልንጀሮቿ

፲፬ እንደ ንጋት ብርሃን ብቅ የምትል፤
 እንደ ጨረቃ የደመቀች፤ እንደ ፀሐይ ያበራች፤
 ዐርማ ይዞ በሰልፍ እንደ ወጣ ሰራዊት ግርማዋ የሚያስፈራ ይህች ማን ናት?
 ሙሽራው

፲፱ በሸለቆው ውስጥ አዲስ የበቀሉትን አትክልቶች ለማየት፤
 ወይኑ ማቈጥቁጡን፤
 ሮማኑ ማበቡን ለመመልከት፤
 ወደ ለውዙ ተክል ቦታ ወረድሁ።
 ፲፯ ይህን ከማወቁ በፊት፤
 ምኞቴ በሕዝቤ ንጉሣዊ ሠረገሎች መካከል¹ አስቀመጠኝ።

ባልንጀሮቿ

፲፮ አንቺ ሱላማጢስ ሆይ፤ ተመለሽ፤
 ሽረ ተመለሽ፤
 እንድናይሽ ተመለሽ፤ እባክሽ ተመለሽ።

ሙሽራው

የመሃናይምን ዘፈን እንደሚመለከት ሰው፤
 ሱላማጢስን የምትመለከቷት ለምንድን ነው?

7 አንቺ የልዑል ልጅ ሆይ፤ ነጠላ ጫማ የተጫሙ እግሮችሽ እንዴት ያምራሉ!
 ሞገስን የተጉናጸፉ ዳሌዎችሽ ፣ ብልህ አንጥረኛ የተጠበባቸውን የዕንቁሩ ሐብል ይመስላሉ።
 ፯ዕንብርትሽ ጥሩ የወይን ጠጅ እንደ ማይጉድልበት፤
 እንደ ክብ ጽዋ ነው፤
 ወገብሽ ዙሪያውን በውብ አበባ የታሰረ

6፡7 ዘፍ24፡65፤ ማሕ4፡3
 6፡8 ዘፍ22፡24፤ እስ2፡14፤ መዝ45፡9
 6፡9 ማሕ1፡15፤ 3፡4፤ 5፡2
 6፡11 ማሕ7፡12
 6፡13 ዘፀ15፡20
 7፡1 መዝ45፡13
 7፡3 ማሕ4፡5

የሰንዴ ክምር ይመስላል።
 ፮ሁለት ጡቶችሽ፤ መንታ የዋልያ ግልገሎችን ይመስላሉ።
 ፭ዕንገትሽ በዝሆን ጥርስ እንዳጌጠ መጠበቂያ ማማ ነው፤
 ዐይኖችሽ በባትረቢ በር አጠገብ እንዳሉት፤
 እንደ ሐሴቦን ኩሬዎች ናቸው፤ አፍንጫሽ ወደ ደማስቆ አቅጣጫ እንደሚመለከት፤
 እንደ ሊባኖስ መጠበቂያ ማማ ነው።
 ፮የራስሽ ቅርጽ እንደ ቀርሜሎስ ተራራ አክሊል ሆኖልሻል፤
 ጠጉርሽ የሐር ጉንጉን የመሰለ ነው፤ ንጉሡም በሽሩባሽ ታስሮ ተይዞአል።
 ፯እንዴት ውብ ነሽ! እንዴትስ ደስ የምትይ ነሽ!
 ፍቅሬ ሆይ፤ የምታስደስቺ ነሽ።
 ፯ቁመናሽ እንደ ዘንባባ ዛፍ መለል ያለ ነው፤
 ጡቶችሽም የፍሬውን ዘለላ ይመስላሉ።
 ፮እኔም፤ “የዘንባባውን ዛፍ እወጣለሁ፤ ዘለላዎቼንም እይዛለሁ” አልሁ።
 ጡቶችሽ የወይን ዘለላ፤ የእስትንፋስሽም መዐዛ እንደ እንኮይ ፍሬ ይሁኑ፤
 ፯ከናፍሮችሽም እንደ ማለፊያ የወይን ጠጅ ይጣፍጡ።

ሙሽራዬቱ

የወይን ጠጅ በቀስታ እየተንቁረቁረ፤ ወደ ውዴ ከንፈሮችና ጥርሶች ይውረድ።[†]
 ፲፬ እኔ የውዴ ነኝ፤ የእርሱም ምኞት እኔው ነኝ።
 ፲፱ ውዴ ሆይ፤ ና ወደ ገጠር እንሂድ፤ ወደ መንደርም^፹ ገብተን እንደር፤
 ፲፯ ማልደን ወደ ወይኑ ተክል ቦታ እንሂድ፤ ወይኑ እንቡጥ አውጥቶ፤ አበባው ፈክቶ፤
 ሮማኑ አፍርቶ እንደ ሆነ እንይ፤ በዚያም ራሴን በፍቅር እስጥሃለሁ።
 ፲፮ ትርጉሞች መዐዛቸውን ሰጡ፤ አዲስ የተቀጠፈውም ሆነ የበሰለው፤ ጣፋጨቴ ፍሬ ሁሉ በደጃፋችን አለ፤ ውዴ ሆይ፤ ለአንተ አስቀም ጨፍልሃለሁ።

8 ምንው አንተ የእናቴን ጡት እንደ ጠባ፤ እንደ ወንድሜ በሆንህ!

7፡4 ዘኀ21፡26፤ መዝ144፡12፤ ማሕ5፡15
 7፡5 ኢሳ35፡2
 7፡6 ማሕ 4፡10
 7፡7 ማሕ4፡5
 7፡8 ማሕ2፡5
 7፡9 ማሕ5፡16
 7፡10 መዝ45፡11፤ ማሕ2፡16፤ 6፡3
 7፡12 ማሕ1፡6፤ 2፡13፤ 15፤ 4፡13፤ 6፡11
 7፡13 ዘፍ30፡14፤ ማሕ4፡16

[†]12 ወይም ከአረማኛው ሠረገሎች መካከል፤ ወይም ከልዑል ሐዘቦች ሠረገሎች መካከል
^፹9 ሱባዓ ሊቃናት፤ አቀማግላ፤ ቨልጌትና ሱርስት እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን ወደ ተኝ ስዎች ከንፈሮች ይለል
^፹11 ወይም ወደ ሄና ተጥጥቶች

ከዚያም ውጭ ባገኝህ፤
 እስምህ ነበር፤
 ታዲያ ማንም ባልናቀኝ!
 ለእኔም ወደ አስተማሪችኝ፤
 ወደ እናቴም ቤት፤
 እጅህን ይገዢ በወሰድሁህ ነበር፤
 የምትጠጣውን ጣፋጭ የወይን ጠጅ፤
 የሮማኔን ጭማቂም በሰጠሁህ።
 ማራ እጁን ተንተርሻለሁ፤
 ቀኝ እጁም ዐቅፎኛል።
 ላእናንተ የአያሩሳሌም ቁንጃጅት፤
 ራሱ እስኪፈልግ ድረስ፤
 ፍቅርን እንዳታስነሡት ወይም
 እንዳትቀሰቅሱት አማጥናችኋለሁ።

ባልንጀርቻ
 ስውዲን ተደግፋ፤
 ከምድረ በዳ የምትወጣ ይህች ማን
 ናት?

ሙሽራዬቱ
 ከእንኩይ ዛፍ ሥር አስነግሁህ፤
 በዚያ እናትህ ፀነሰችህ፤
 በዚያም ታምጥ የነበረችው አንተን
 ወለደችህ።

⁶በልብህ እንዳለ፤
 በክንድህም እንደምትይዘው ማጎተም
 አስቀምጠኝ፤
 ፍቅር እንደ ሞት የበረታች፤
 ቅናቷምን እንደ መቃብርን ጨካኝ
 ናትና፤
 እንደሚንጠገጠግ እሳት፤
 እንደ ኅይለኛም ነበልባል ትነዳለች።⁷

⁷የውሃ ብዛት ፍቅርን ሊያጠፋ
 አይችልም፤
 ፈሳሾችም አያሰጥሟትም፤
 ሰው የቤቱን ሀብት ሁሉ
 ስለ ፍቅር ቢሰጥ
 ፈጽሞ ይናቃል።

ባልንጀርቻ
 ስትንሽ እሳት አለችን፤

8፡2 ማሕ3፡4
 8፡3 ማሕ2፡6
 8፡4 ማሕ2፡7 13፡5
 8፡5 ማሕ3፡4 6
 8፡6 ዘኁ5፡14፤
 ማሕ1፡ 2
 8፡7 ምሳ6፡35

8፡11 መክ2፡4፤
 ኢሳ7፡23
 8፡12 ማሕ1፡6
 8፡14 ምሳ5፡19፤
 ማሕ2፡8፡9

ጡትም ገና አላወጣችም፤
 ስለ እርሷ በምንጠየቅበት ቀን
 ምን ማድረግ እንችል ይሆን?
 ስለእርሷ ቅጥር ብትሆን፤
 በላይዋ የብር መጠበቂያ ማማ
 እንሠራባታለን፤
 በር ብትሆን፤
 በዝግባ ዕንጨት እንከልላታለን።

ሙሽራዬቱ
¹⁰እነሆ እኔ ቅጥር ነኝ፤
 ጡቶጅም እንደ ማማ ግንቦች
 ናቸው፤
 እኔም በዐይኖቼ ፊት፤
 ሰላምን እንደሚያመጣ ሰው ሆንሁ።

¹¹ሰሎሞን በብሔላምን የወይን ተክል ቦታ
 ነበረው፤
 የወይኑን ተክል ቦታም ለአትክልተኞች
 አከራየው፤
 እያንዳንዳቸውም የፍሬውን ዋጋ፤
 አንድ አንድ ሺህ ሰቅል ብር
 ያመጡለት ነበር።

¹²የወይኔ ተክል ቦታ የራሴ፤ የግሌ ነው፤
 ሰሎሞን ሆይ፤ አንድ ሺህ ሰቅል
 ለአንተ፤
 ፍሬውን ለሚጠብቁ ደግሞ ሁለት መቶ
 ይሁን።

ሙሽራው
¹³አንቺ በአትክልቱ ቦታ የምትኖር ሆይ፤
 ባልንጀርቻዬ ድምፅሽን ይሰማሉ፤
 እስቲ እኔም ልስማው።

ሙሽራዬቱ
¹⁴ውዴ ሆይ፤ ቶሎ ናልኝ፤
 ሚዳቋን፤
 ወይም በቅመም ተራራ ላይ የሚዘል፤
 የዋልያን ግልገል ምሰል።

⁷⁶ ወይም **ገልቅ ስጧት**
⁷⁶ ዕብራይስጡ **ሲኦል** ይለዋል
⁷⁶ ወይም **አንድ እግዚአብሔም ዘልባል**